

Jansje:

Hij is weggegaan.

Boerin:

Nou, werom? Hai zou toch blaive stik ete? Hei jullie wat had, samen?

Jansje:

Och Moeder, hij wou met me te schoonrijen en daar had ik geen zin in.

Boerin (*verbaasd*):

Gien zin in?! Met Kees! Nou deer ben ik beduusd van! Je zouwe toch zaid hewwe, dat. (*Men hoort de voordeur open doen.*)

Jansje (*valt haar in de rede*):

Stil, daar komt Vader! Praat er maar niet van, Moeder.

Boerin (*eerigszins uit haar humeur de schouders ophalend*):

Nou, weer wat aârs! (*Om zich een houding te geven, zet ze de kopjes in elkaar, ordent het blad en zet het dan op het buik-kabinet. — De Boer komt opgewekt binnen, de krant in zijn hand.*)

Boer:

Zôo maidje, ben je deer? (*Hij legt de krant op tafel, naast den tabakspot. Vergencegd zijn handen wrijvend*): En, hoe was 'i in Alkmaar? Hei je niks eris voor me meebrocht?

Jansje:

Nee Vader,, ik heb boodschappen gedaan, voor Moeder nog een extraatje gekocht en toen was ik platzak.

Boer (*gaat zitten, vouwt zijn handen op zijn buik, vergenoegd*):

Nou, jij hewwe den niet an main docht, maar ik hew 'n verrassing voor jou!

Jansje (*met nadruk*):

Ik heb er ook één voor U, Vader.

Boer (*vreolijk*):

Veruit met de gait! Wie 't eerst, main kedoo, of jouw kedoo?

Jansje (*lachend*):

Nou Vader, U maakt me nieuwsgierig. U dan maar eerst.

Boer:

Nou zel je staan te kaïke! Je zelle niet droomd hewwe, wat we voor jou prakkezeerd hewwe. As je nou Hoornsche kerremis.